

ZBYSZKO MELOSIK
ORCID: 0000-0002-7802-3152
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Poznań

POŻEGNANIE

Drogi Wiesiu! Profesorze! Przyjacielu!

Pamiętam, gdy po raz pierwszy spotkaliśmy się w Zakładzie Historii Wychowania w roku 1983. To już 38 lat naszej wspólnej akademickiej i wspólnej ludzkiej wędrówki. Dziś jestem z Tobą tutaj.

Drogi Wiesiu. Zawsze podziwialiśmy i szanowaliśmy Ciebie jako człowieka i jako profesora. Twoją charyzmę, energię i gotowość do angażowania się i działania. Twoją siłę psychiczną i życzliwość. Twój optymizm i niepowtarzalny humor. Twoje głęboko humanistyczne podejście do życia i ludzi. Jakże obca jest Tobie postawa obojętności wobec innych i ich problemów. Zawsze szukałeś rozwiązań i zawsze je znajdowałeś. Jesteś autorytetem.

Drogi Wiesiu. Jesteś jednym z twórców potęgi polskiej historii wychowania, nadałeś jej nieprawdopodobną dynamikę rozwojową, podobnie jak i kierowanemu przez Ciebie zakładowi. Skutecznie wspomagałeś młodych ludzi w ich rozwoju. Skutecznie wspomagałeś nas wszystkich; całą społeczność naszego wydziału, pedagogiki polskiej i KNP PAN, którego przez wiele kadencji byłeś członkiem. Byłeś zawsze z nami i będziesz zawsze z nami. Byłeś dla nas ważny i będziesz ważny.

Drogi Wiesiu. Jesteś naukowcem znanym i uznanym, czytany i cytowanym. Autorem i redaktorem kilkunastu książek, kilkuset artykułów i rozdziałów w książkach. Twoja obecność w projektach i konferencjach nadawała im zawsze wyższy status. Twoja biografia i tożsamość stanowią dla nas uosobienie wartości i idei uniwersytetu, z którymi tak bardzo się identyfikowałeś: dążenia do poszukiwania prawdy, wolności akademickiej, interdyscyplinarności, świadomości, pluralizmu naukowych dyskursów.

Reprezentuję tutaj władze rektorskie UAM. Czarna flaga wisi nad rektora-tem. Ale jestem tutaj także, a może przede wszystkim jako ja, Twój przyjaciel

Zbyszko. I jest mi tak bardzo źle, że spotkała nas ta tragedia. Będziemy dalej uczyć się od Ciebie, będziemy czytać Twoje dzieła. Będziemy myśleć o Tobie. Będziesz obecny podczas konferencji, rad i zebrań. Będziesz obecny w naszych umysłach i sercach.

Drogi Wiesiu! Profesorze! Przyjacielu! Cześć Twojej Pamięci!!!

Chciałbym przekazać w imieniu Pani Rektor profesor Bogumiły Kaniewskiej oraz całego zespołu rektorskiego głębokie wyraz współczucia rodzinie i wszystkim, którzy cierpią z powodu śmierci profesora.